

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 9 i 13 dyrektywy Rady 85/374/EWG z dnia 25 lipca 1985 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących odpowiedzialności za produkty wadliwe⁽¹⁾ sprzeciwiają się takiej wykładni prawa krajowego lub utrwalonego orzecznictwa krajowego, która umożliwi poszkodowanemu domaganie się naprawienia szkody wyrządzonej przedmiotowi przeznaczonemu do użytku profesjonalnego i używanemu zgodnie z jego przeznaczeniem, jeśli poszkodowany wykaże po prostu wystąpienie szkody, wadę produktu oraz związek przyczynowy między wadą a szkodą?

⁽¹⁾ Dz.U. L 210, s. 29.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Milano (Włochy) w dniu 30 czerwca 2008 r. — Crocefissa Savia i in. przeciwko Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca i in.

(Sprawa C-287/08)

(2008/C 236/13)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale ordinario di Milano (Włochy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Crocefissa Savia, Monica Maria Porcu, Ignazia Randazzo, Daniela Genovese, Mariangela Campanella

Strona pozwana: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Direzione Didattica II Circolo — Limbiate, Ufficio Scolastico Regionale per la Lombardia, Direzione Didattica III Circolo — Rozzano, Direzione Didattica IV Circolo — Rho, Istituto Comprensivo — Castano Primo, Istituto Comprensivo A. Manzoni — Rescaldina

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy władza ustawodawcza państwa członkowskiego Unii Europejskiej może przyjąć przepisy prawne rzekomo mające za cel dokonanie autentycznej interpretacji, które jednak w rzeczywistości wprowadzają retroaktywnie zmiany merytoryczne a w szczególności wiążą z przepisami prawnymi rzekomo interpretowanymi skutki inne niż te, które przepisom tym przypisywała większość orzeczeń sądów rozpoznających sprawy, co do istoty i ujednolicone orzecznictwo sądu kasacyjnego?
- 2) Czy czynnikiem wpływającym na odpowiedź na pytanie pierwsze może być możliwość zaklasyfikowania wspomnianych przepisów jako przepisów czysto interpretacyjnych a nie przepisów retroaktywnie wprowadzających zmiany, tak, aby odzwierciedlały one sposób, w jaki oryginalna wersja

przepisów była interpretowana przez mniejszość orzeczeń sądów rozpoznających sprawy, co do istoty, mimo iż odmienną interpretację wielokrotnie przyjął sąd kasacyjny?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, jakie skutki w kontekście oceny zgodności takich przepisów z prawem wspólnotowym a w szczególności z zasadami dotyczącymi rzetelności postępowań sądowych, wywołuje fakt, iż państwo członkowskie jest stroną postępowania i zastosowanie przepisów de facto obowiązujących wymaga od sądu rozpatrującego sprawę oddalenia żądań skierowanych przeciwko temu państwu członkowskiemu?
- 4) Jakie wskazówki odnoszą się do „nadrzędnych względów interesu publicznego” mogących usprawiedliwić — choćby w drodze odstępstwa w stosunku do odpowiedzi, która zasadniczo powinna być udzielona na pytania 1, 2 i 3 — uznanie retroaktywnych skutków przepisu prawnego dotyczącego spraw cywilnoprawnych i stosunków prywatnoprawnych, aczkolwiek ustanowionych z organem administracji publicznej?
- 5) Czy do względów tych zaliczyć można względy organizacyjne analogiczne w stosunku do tych, które zostały przywołane przez Corte di Cassazione Italiana (włoski sąd kasacyjny) w jego wyrokach nr 618/2008, 677/2008 i 11922/2008 w celu uzasadnienia — w szczególności ze względu na konieczność „regulacji daleko idącej restrukturyzacji organizacyjnej” — ustanowienia, 6 lat po dokonaniu przejścia przez państwo ATA (personelu administracyjnego, technicznego i pomocniczego) zatrudnionego przez władze lokalne, przepisów mających za cel regulację tej kwestii?
- 6) W każdym razie czy na sądzie krajowym spoczywa obowiązek określenia — w sytuacji, gdy prawo państwa członkowskiego nie zawiera w tej materii żadnych postanowień — „nadrzędnych względów interesu publicznego”, które — w zawisłej sprawie i jako odstępstwo od zasady równości broni w postępowaniu — mogą usprawiedliwić przyjęcie przepisów o działaniu retroaktywnym, mogących wpłynąć na wynik postępowania, czy też sąd krajowy powinien raczej ograniczyć się do oceny zgodności z prawem wspólnotowym względów, na które w sposób wyraźny powołuje się ustawodawca uzasadniając dokonany przez siebie wybór?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Luksemburg) w dniu 7 lipca 2008 r. — Irène Bogiatzi, po mężu Ventouras przeciwko Deutscher Luftpool, spółce Luxair SA, Wspólnotom Europejskim, Skarbowi państwa Wielkiego Księstwa Luksemburga, Le Foyer Assurances SA

(Sprawa C-301/08)

(2008/C 236/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Irène Bogiatzi, po mężu Ventouras

Strona pozwana: Deutscher Luftpool, spółka Luxair (luksemburska spółka żegluga powietrznej) SA., Wspólnoty Europejskie, Skarb państwa Wielkiego Księstwa Luksemburga, Le Foyer Assurances SA.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy Konwencja o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisana w Warszawie w dniu 12 października 1929 r., w brzmieniu zmienionym w Hadze w dniu 28 września 1955 r., do której odwołuje się rozporządzenie (WE) nr 2027/97⁽¹⁾, stanowi część reguł wspólnotowego porządku prawnego, których interpretacja wchodzi w zakres właściwości Trybunału Sprawiedliwości na podstawie art. 234 WE?
- 2) Czy rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnik[ów] lotnicz[y]ch z tytułu wypadków lotniczych, w brzmieniu mającym zastosowanie w momencie, gdy miał miejsce wypadek, czyli w dniu 21 grudnia 1998 r., należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do kwestii bezpośrednio w nim nieuregulowanych, do lotu między państwami członkowskimi Wspólnoty nadal zastosowanie mają przepisy Konwencji Warszawskiej, w niniejszej sprawie jej art. 29?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i drugie, czy art. 29 Konwencji Warszawskiej, w związku z rozporządzeniem (WE) nr 2027/97, należy interpretować w ten sposób, że bieg ustanowionego w tym artykule dwuletniego terminu może ulec przerwaniu lub zawieszeniu oraz że przewoźnik lub jego ubezpieczyciel mogą odstąpić od tego terminu, czynnością traktowaną przez sąd krajowy jako stanowiącą uznanie odpowiedzialności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (Dz.U. L 285, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Ischia (Włochy) w dniu 15 lipca 2008 r. — Rosalba Alassini przeciwko Telecom Italia SpA

(Sprawa C-317/08)

(2008/C 236/15)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Ischia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rosalba Alassini

Strona pozwana: Telecom Italia SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy wspólnotowe zawarte w art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, dyrektywie 2002/22/WE⁽¹⁾, dyrektywie 1999/44/WE⁽²⁾, zaleceniu Komisji 2001/310/WE⁽³⁾ oraz dyrektywie 1998/257/WE⁽⁴⁾ są bezpośrednio wiążące i podlegają wykładni w świetle której spory „w zakresie komunikacji elektronicznej pomiędzy użytkownikami końcowymi i przedsiębiorcami, wynikające z nieprzestrzegania przepisów w zakresie usługi uniwersalnej i praw użytkowników końcowych, przewidzianych w przepisach ustawowych, uchwałach władz, warunkach umownych i karcie usług” (spory, o których mowa w art. 2 uchwały nr 173/07/CONS gwaranta), nie muszą stanowić przedmiotu obligatoryjnej próby zawarcia ugody, z braku której skarga do sądu jest niedopuszczalna, gdyż przepisy te przeważają nad normą wynikającą z art. 3 ust. 1 przywołanej uchwały władz gwarancyjnych w zakresie komunikacji?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 171, s. 12.

⁽³⁾ Dz.U. L 109, s. 56.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 115, s. 31 (Zalecenie Komisji).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Ischia (Włochy) w dniu 15 lipca 2008 r. — Filomena Califano przeciwko Wind SpA

(Sprawa C-318/08)

(2008/C 236/16)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Ischia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Filomena Califano

Strona pozwana: Wind SpA